

त्रिचक्षुस् पु० तीणि चक्षुष्यस्य । त्रिनेत्रे शिवे “त्रिचक्षुः
शम्भुरेकस्त्व” विभुर्दामोदरोऽपि च” भा० शा० ४३ अ० ।

त्रिचतुर त्रि० । त्रयो वा चत्वारो वा विकल्पार्थे बह्व० डच्
समा० । विकल्पेन त्रित्वचतुष्कसंख्यान्विते (तिन या चार)
अर्थे । “सद्यः पुरीपरिसरे च शिरीषस्तृहो गत्वा जयात्
त्रिचतुराणि पदानि सीता” सा० द० ।

त्रिचित् पु० त्रिन्+चिन्+तृ चिन्तेति च चि-भूते क्तिप् ।
अतीताग्नित्रयचयनकर्तरि ।

त्रिचित पु० त्रिभागेतुमेधाभिरिष्टाकाभिः चितः । गार्ह-
पत्येऽग्निभेदे । “त्रिचितमित्येके” कात्या० श्रौ० १७।
१।२२ । “गार्हपत्यं कुर्वन्ति ततः च त्रिभागेतुमेधा
इष्टका इति सम्प्रदायः । अस्मिन् च पक्षे प्रथमचितिः लोक-
पृथानां पूरणं सृज्यम्” कर्कः । “उपर्येव चितित यात्मकं
चिन्तेति । अथ यो गार्हपत्येऽग्निः सोऽस्यावाङ् प्राणाः
तं ह्येके त्रिचितं चिन्वन्ति” गत० ब्रा० ७।१।२।१५ ।

त्रिजगत् न० त्रिगुणितं जगत् संज्ञात्वात् कर्मधारयः ।
स्वर्गमर्त्यपातालरूपे लोकत्रये “तस्यां शिवस्त्रिजगतो
जनको जनन्याः” भाग० ८।८।१६ श्लो० । त्रिजगत्-
पत्य स्त्री “सन्नराज एव त्रिजगत्प्रास्तु दक्षिणस्याम्”
भाग० ५।२६।६ श्लो० ।

त्रिजटा स्त्री त्रिस्रो जटा यस्याः । रावणालयस्ये सीतापञ्च-
पातिराक्षसीभेदे “सीतां ताभिरनायाभिर्दृष्ट्वा संतर्जितां
तदा । राक्षसी त्रिजटा दृष्ट्वा प्रबुद्धा वाक्यमब्रवीत्” ।
• “एवमुक्तास्त्रिजटया राक्षस्यः क्रोधमूर्च्छिताः” राभा० २७
अ० । “हनुमानपि विक्रान्तः सर्वं शुश्राव तत्पतः । सीता-
यास्त्रिजटयाश्च राक्षसानाञ्च गर्जितम्” ३० अ० ।
“सीतां भावेति शंसन्ती त्रिजटा समजीवयत्” रघुः ।
२ शिवे पु० । “त्रिजटाय त्रिगीर्षाय त्रिभ्रूतायुधपा-
यिने । त्रिभ्रूकाय त्रिनेत्राय त्रिपुरनाय वै नमः” भा०
अनु० २८६ । श्विस्त्वष्ट्रे पु० । “इष्टुः देवि !
प्रयच्छामि रक्षसं त्रिजटोत्तमम् । पत्वं ब्रह्ममयं देवि !
अद्भुतं वरवर्णिनि ! । श्रीशैलशिखरे जातः श्रीफलः
श्रीनिकेतनः । विष्णु प्रीतिकरश्चैव मम प्रीतिकरः सदा ।
ब्रह्मविष्णु शिवाः पत्ने हन्ते च गतिरूपिणी । हन्तून्मूले
त वज्रं स्यात् पत्वं ब्रह्म त्विदं प्रिये ! । एवञ्च त्रिजटा-
पत्नैर्हरं वा हरिमर्चयेत् । कैवल्यं तस्य तेनैव गति-
पूजा विशेषतः” ज्ञानभैरवीतन्त्रे ६ प० ।

त्रिजात न० त्रिगुणितं जातं सुगन्धिद्रव्यरूपं सुन्दरद्रव्यं

संज्ञात्वात् कर्म० । इत्युत्पन्ने त्वगेलापत्वरूपे भिन्निते-
सुगन्धिद्रव्यभेदे । स्वार्थे क । त्रिजातक तत्तार्थे “त्वगेला-
पत्वरूपे सुगन्धिद्रव्ये त्रिजातकम् । नागकेशरसंयुक्तं
चतुर्जातकमुच्यते” राजनि० । “एलादिभिः सहसृष्टं त्रिजातं
त्रिगुणितकम् । चतुर्जातं सनागञ्च द्वयं वातकफापहम्”
“शीतं त्रिजाताक्तमथो विमृष्टा योगानुरूपं गुटिकाः
प्रयोज्याः” “व्योषं त्रिजातकं सुखा विडङ्गामसुके
तथा” सुशु० ।

त्रिजीवा स्त्री त्रिषु राशिषु जीवा । त्रयाणां राशीनां ज्या-
३४२८ संख्यारूपे ज्याङ् रूपे पदार्थे “लम्बज्यान्-
त्रिजीवाप्तः स्फुटो भूपरिधिः स्वकः” सू० सि० । “त्रिज्य-
या गजाग्निवेदराम ३४२८ सितया भक्तः” रङ्गना० ।
त्रिजप्रादयोऽप्यत्र । “तच्छेषं विवरेणाथ हन्यात् त्रि-
जप्राप्त्यकस्योः” सू० सि० । “त्रिज्यान्त्यकस्योस्त्रि-
राशिज्याद्वितीयशीघ्रकस्योः” रङ्गना० ।

त्रिण न० त्रिण+पृथो० । त्रिणशब्दार्थे शब्दरत्ना० । त्रिणश-
ब्दव्युत्पत्तौ रेफेकारसंयुक्तमव्युत्पन्नशब्दान्तरमस्तीति
उज्ज्वलद० । “उज्ज्वलत्रिणपत्रमांशुविहगः सौम्यस्वनः
पूजितः” वराहः ।

त्रिणता स्त्री त्रिषु स्थानेषु नता संज्ञात्वात् पूर्वपदात् ण्यत्वम् ।
१ धनुषि त्रिका० । २ त्रिषु स्थानेषु नते त्रि० । असंज्ञायां
न ण्यत्वमिति भेदः । “स्वगुणैराफलप्राप्तेराकृष्य गणिका
इव । काष्ठकानिव मालीकास्त्रिणताः सहसाऽसृचन्”
माचः । वेश्यानां मध्यमूषु त्रिषु स्थानेषु नतत्वात्
त्रिणतत्वं लोके णनकारयोरभेद इत्यालङ्कारिकाः । त्रि-
णस्य भावः तत् । शतणभावे तृणत्वे च स्त्री ।

त्रिणव पु० त्रिरावृत्तानव डच्समा० संज्ञात्वात् ण्यत्वम् ।
सप्तविंशदन्ते सामस्तोमभेदे । “त्रिणवतृयस्त्रिंशौ स्तोमौ
हेमन्तशिगिरादृतः” यजु० १०।१४ । “त्रिणवस्तोम एव
साम्नातः “नवभ्यो हिं करोति स तिसृभिः स पञ्चभिः स
एकया” नवभ्यो हिं करोति स एकया स तिसृभिः स
पञ्चभिः, नवभ्यो हिं करोति स पञ्चभिः स एकया स तिसृ-
भिर्वजो वै त्रिणव इति” श्रुतिः । “प्रथमपर्याये प्रथमां
त्रिगांयेत् मध्यमां पञ्चकत्वः उत्तमां सकृत्, द्वितीयपर्याये
प्रथमां सकृद्वायेन्मध्यमां त्रि, रत्तमां पञ्चकत्वः, तृतीयपर्याये
प्रथमां पञ्चकत्वो, मध्यमां सकृदुत्तमां त्रिगांयेत् सोऽयं
त्रिरावृत्तनवसंख्योपेतत्वात् त्रिणवको वज्रसमानः स्तोमः”
वेददी० । “त्रिणवान्युक्थानेकविंशानि पृष्ठानि षट्-